

PROP DE VOSALTRES

Temps de Quaresma

Segurament serà una impressió personal, però parlar de la Quaresma em situa de nou en una posició una mica estranya. Per una part, no vull caure en una buida repetició anual amb els conseqüents i obligats consells als lectors o oients. Per una altra, desitjo insistir en la importància que aquest temps té per a un creixement harmònic de la vida cristiana.

Potser l'estranyesa em ve d'una observació, purament estadística i molt personal, referida al comportament de molts cristians respecte a les grans paraules que utilitzem durant aquests dies: oració, almoina i dejuni. La seva pràctica ens condueix a una realitat essencial per a la pròpia vida com és la conversió. La banalització del seu contingut per part d'alguns sectors cristians sembla manifest. Així mateix, s'ha estès molt el pràctic abandonament del seu exercici, o també el recurs a preguntes retòriques com a excusa pel seu no compliment. Tot això m'obliga, com a pastor d'aquesta diòcesi, a insistir en aquest tema i a animar-vos a tots a no tenir por, i sí molt coratge, en pregar, jejunar i compartir els béns.

Moltes famílies han prescindit de fet d'aquestes singulars i permanents normes de l'Església, per considerar-

les antiquades o per falta de contingut. Ha faltat constància per recordar la seva importància i per viure-les amb goig i amb veritat. Altres han pretès qualificar aquestes pràctiques d'infantils, buscant alternatives d'aparent fondària evangèlica. Algú encara recorda la facilitat amb la qual fa molts anys la pròpia Església dispensava del compliment de les normes quaresmals. També hem escoltat o hem donat, nosaltres mateixos, altres arguments, que podríem resumir en aquestes preguntes: ¿de què serveix el meu dejuni?, ¿per què dedicar un temps a la pregària i no dedicar l'esforç a l'ajuda al proïsme?, ¿té sentit abstenir-se de menjar carn un determinat dia de la setmana?, ¿amb la meua al-

moina es corregeixen els desequilibris estructurals de la nostra societat?

La resposta a totes aquestes preguntes no és senzilla. Tots hem d'aplicar els nostres coneixements a explicar l'autèntic sentit d'aquestes simples normes, intentant que l'autenticitat i la radicalitat de la vida cristiana siguin un compromís de tots els qui escoltem les paraules de Jesucrist, de manera que aquestes preguntes no siguin una evasió per a no profunditzar en el servei als germans, o per acumular encara més dosis d'egoisme. Pregunteu, però no fugiu de les vostres obligacions morals. Qüestioneu comportaments incoherents, però poseu en alerta les pròpies exigències. No banalitzeu les normes de

l'Església, procureu més aviat extreure conseqüències exemplars de la lectura de l'Evangeli o de la mateixa tradició eclesial. Sens dubte això us ajudarà a créixer espiritualment, i trobareu el sentit de les coses petites que ens condueixen a la radical conversió al Senyor.

Acabo aconsellant la lectura del missatge per a la Quaresma que ha escrit el papa Francesc. Amplia els referents abans al·ludits i ens obre l'horitzó a una comprensió més cabal de les orientacions evangèliques. El Papa s'ha basat en una frase de l'evangelista Mateu: «I el mal augmentarà tant, que es refredarà l'amor de la majoria» (24,12). Ens convida a viure amb joia i amb veritat aquest temps de gràcia, ens alerta dels falsos profetes, que posen el seu interès en falsificar les actituds bàsiques del cristià, i ens demana, per resoldre els nostres mals, el dolç remei de l'oració, l'almoina i el dejuni. És una gran lliçó per a tots nosaltres. Acaba proposant la iniciativa «24 hores per al Senyor», amb la celebració del sagrament de la Reconciliació, que tindrà lloc el divendres 9 i el dissabte, 10 de març.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Les famílies centren aquest any la Jornada Mundial del Malalt

Les famílies són l'objectiu aquest any per a la Jornada Mundial del Malalt. El papa Francesc va fer públic fa unes setmanes el seu missatge per a la XXVI edició d'aquesta efemèride amb el lema «Acompanyar a la família en la malaltia», a partir d'una cita de l'evangelista Joan: «Aquí tens el teu fill... aquí tens la teua mare. I d'aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva» (Jn 19,26-27). Es tracta d'una campanya de sensibilit-

zació que ens convida a ampliar la nostra mirada més enllà del malalt, donat que la família té un paper molt important, de vegades poc reconegut.

Com ja és tradició, la Catedral de Lleida acollirà l'11 de febrer, a les 18.45 hores, el Rosari de Torxes i la posterior Eucaristia, que com cada any organitza l'Hospitalitat de Lourdes de Lleida.

La Pastoral de la Salut, dins de la Comissió Episcopal de Pastoral, ha

editat els materials per a aquesta campanya. Aquesta té dos moments: l'11 de febrer, Dia del Malalt, i el 6 de maig, la Pasqua del Malalt. La campanya pretén, entre altres finalitats, reclamar l'atenció sobre el paper important que la família té en l'atenció al malalt i donar a conèixer les seves necessitats, promoure el seu ajut, també a les parròquies i hospitals, per tal que puguin exercir aquesta tasca insubstituïble en l'atenció al malalt.

CERCA DE VOSOTROS

Tiempo de Cuaresma

Seguramente será una impresión personal, pero hablar de la Cuaresma de nuevo me sitúa en una posición un tanto extraña. Por una parte, no quiero caer en una vacía repetición anual con los consiguientes y obligados consejos a los lectores u oyentes. Por otra, deseo insistir en la importancia que este tiempo tiene para un crecimiento armónico de la vida cristiana.

Quizás la extrañeza me viene de una observación puramente estadística y muy personal referida al comportamiento de muchos cristianos respecto a las grandes palabras que utilizamos durante estos días: oración, limosna y ayuno. Su práctica nos conduce a una realidad esencial para nuestra propia vida como es la conversión. La banalización de su contenido por parte de algunos sectores cristianos parece manifiesta. Así mismo, se ha extendido el abandono de su ejercicio y el recurso a preguntas retóricas, como excusa para su no cumplimiento. Todo ello me obliga, como pastor de esta diócesis, a volver sobre este tema y a animar a todos a no tener miedo, y sí mucho coraje, en rezar, en ayunar y en compartir los bienes.

Muchas familias han prescindido de hecho de estas singulares y permanentes normas de la Iglesia, por considerarlas anticuadas o faltas de contenido. Ha faltado constancia para recordar su importancia y para vivirlas con gozo y con verdad. Otras han pretendido calificar dichas prácticas de infantiles, buscando alternativas de aparente hondura evangélica. Alguien todavía recuerda la facilidad con la que hace muchos años la propia Iglesia dispensaba del cumplimiento de las normas cuaresmales. Y otros muchos argumentos, oídos o dichos por nosotros mismos, que podríamos resumir en estas preguntas: ¿de qué sirve mi ayuno?, ¿por qué dedicar un tiempo a la oración y no dedicar el esfuerzo a la ayuda al prójimo?, ¿tiene sentido abstenerse de comer carne un determinado día de la semana?, ¿se corrigen con mi limosna los desequilibrios estructurales de nuestra sociedad?

La respuesta a tal número de preguntas no es sencilla. Todos debemos aplicar nuestros conocimientos a explicar el auténtico sentido de estas sencillas normas, intentando que la autenticidad y la radicalidad de la vida cristiana sean un compromiso de todos los que escuchamos las palabras de Jesucristo, de manera que tales preguntas sean una ocasión para profundizar en el servicio a los hermanos y no para acumular más dosis de egoísmo. Preguntad, pero no huyáis de vuestras obligaciones morales. Cuestionad comportamientos incoherentes, pero alertad en las propias exigencias. No banalicéis las normas de la Iglesia, más bien procurad extraer consecuencias ejemplares de la lectura del Evangelio o de la misma tradición eclesial. Sin duda esto os ayudará a crecer espiritualmente, y encontraréis el sentido de las cosas pequeñas que nos conducen a la radical conversión al Señor.

Termino aconsejando la lectura del mensaje para la Cuaresma que ha escrito el papa Francisco. Amplía los referentes antes aludidos y nos abre el horizonte a una comprensión más cabal de las orientaciones evangélicas. Se ha basado el Papa en una frase del evangelista Mateo: «Al crecer la maldad, se enfriará el amor en la mayoría» (24,12). Nos invita a vivir con gozo y con verdad este tiempo de gracia, nos alerta de los falsos profetas, que ponen su interés en falsificar las actitudes básicas del cristiano, y nos pide, para resolver nuestros males, el dulce remedio de la oración, la limosna y el ayuno. Es una gran lección para todos nosotros. Acaba proponiendo la iniciativa «24 horas para el Señor», con la celebración del sacramento de la Reconciliación, que tendrá lugar el viernes 9 y el sábado, 10 de marzo.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

La Parròquia de Sant Ignasi celebra els 41 anys d'història

El passat diumenge 14 de gener de 2018 es va celebrar la cloenda del 40è aniversari de la Parròquia Sant Ignasi. La Missa major de les 12 del migdia va comptar amb tota la comunitat de Sant Ignasi i també amb el delegat dels Jesuïtes a Catalunya.

En acabar hi va haver un dinar de germanor a l'Acadèmia Mariana, amb l'assistència d'un centenar de persones. Després, el teatre de l'Acadèmia Mariana va acollir un concert de Gospel amb el grup Erwyn Seerutton and Vocal Ensemble, format per Erwyn, Salva, Gemma, Susana i Enric Puiggròs (veu), Dani Garcia (Piano).

I per acabar, l'Esplai de Sant Ignasi ens va fer reviu el personatge de sant Ignasi de Loiola i ens van anunciar que durant l'any es duran a terme ac-

tivitats participatives per a tothom, per celebrar el 40è aniversari de l'Esplai. Entre d'altres activitats proposen una trobada a la casa de colònies La Manreana, una excursió a la muntanya i moltes altres sorpreses que encara s'estan elaborant.

Per finalitzar, els nois i noies de l'Esplai van cantar l'himne dels 40 anys. No hi podia haver un millor final de festa!

Els immigrants de Lleida celebren la seva jornada sota el lema «Acollir, protegir, promoure i integrar»

La Jornada Mundial de les Migracions es va celebrar al col·legi Sagrada Família Lleida amb una Eucaristia, un festival i una competició de futbol. La Missa, a la parròquia del Carme, va ser presidida pel bisbe Salvador.

En iniciar l'Eucaristia, el Bisbe va agrair a Mn. Joan Mora, delegat de Pastoral d'Immigració, la seva intensa dedicació a promoure la fraternitat. A l'homilia es va referir a la crida vocacional de Samuel

i dels primers deixebles de Jesús, que van voler aprendre de la seva pròpia vida. També es va referir als «250 milions de persones desplaçades, algunes voluntàriament, altres expulsats dels seus països per l'odi i l'enfrontament». I va apel·lar a preguntar-nos en la pregària: «què puc fer jo?».

Finalment, va recordar que el lema de la jornada explicita els quatre verbs que el papa Francesc demana congregar: acollir, protegir, promoure i integrar. Les ofrenes, protagonitzades per representants de diferents nacions, van ser un signe d'aquesta unitat en Déu, sota el lema de la Jornada.

Igualment, el festival folklòric va mostrar els ritmes de deu països diferents. Com a novetat, cal destacar la participació de Veneçuela. El colombià Yuri va presentar totes les actuacions, iniciades amb un record ineludible a «nuestro querido Padre Juan que està de corazón con todos nosotros». Al final, tots l'han recordat cantant la cançó *Tú eres mi amigo del alma*.

La Jornada va acabar amb un refrigeri i, a la tarda, amb la competició de futbol-sala.

Parròquia del Carme de Lleida

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Que la Verge Maria sigui sempre el nostre refugi, el nostre consol i el camí que ens porta a Crist» (8 de desembre).

@Pontifex: «Cal combatre amb força la corrupció. És un mal basat en la idolatria dels diners que feix la dignitat humana» (9 de desembre).

@Pontifex: «Cal que l'acció política estigui de debò al servei de la persona humana, del bé comú i del respecte de la creació» (10 de desembre).

@Pontifex: «El cristià està cridat a comprometre's de forma concreta amb les realitats terrenals, il·luminant-les amb la llum que ve de Déu» (13 de desembre).

Neix la primera missatgeria ecològica i sostenible de Lleida: Missatgeria amb Cor

La Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom (Llars del Seminari), l'empresa Troca i l'empresa Troballes (empresa d'inserció laboral de Càritas) han creat l'empresa Missatgeria amb Cor, la primera missatgeria ecològica i sostenible de Lleida.

Es tracta d'una empresa de missatgeria de darrer quilòmetre i energèticament sostenible. Aquesta iniciativa generarà llocs de treball d'inserció per a persones residents a les Llars del Seminari i altres persones en situació de vulnerabilitat.

Missatgeria amb Cor és un projecte innovador, ecològic i pioner, nascut per donar un servei de missatgeria sostenible, eficient i segur a empreses, comerços i particulars de la ciutat. Només utilitzarà vehicles ecològics. És per això que començarà amb dues bicicletes, una motocicleta elèctrica i un tricicle també elèctric, garantint d'aquesta manera les «emissions zero».

Missatgeria amb Cor té tarifes adaptades a tot tipus d'enviament, en diferents modalitats: «24 hores», en el dia, «express» o immediata. També compta amb punts d'entrega de paquets en segon intent i recollida de devolucions.

La nova empresa tindrà la seva seu al carrer Canonge Brugulat 23, baixos, de Lleida.

Llardecans ret homenatge a la germana Magdalena Mateu

Llardecans va retre homenatge, el passat diumenge 14 de gener, a la germana Magdalena Mateu Flix, que va traspasar fa un mes a Madrid a l'edat de 84 anys.

La germana Magdalena Mateu va néixer a Llardecans el 6 de maig de 1933. Responent a la crida del Senyor i a l'edat de 20 anys, va fer la Primera Professió a la Congregació de Missioneres Esclaves de l'Immaculat Cor de Maria. Uns mesos més tard va començar la seva tasca com a docent a l'escola de la Congregació a Binéfar. Més tard, va continuar aquest servei a Jaca, Lleida i Madrid. Al llarg de 15 anys va exercir com a professora i administradora en les cases de la Congregació, a Maó, Jaca, Lleida i Binéfar.

L'any 1992 marxa cap a Argentina, i l'any 1998 és destinada a Paraguai. Tres anys més tard retorna a Argentina on la seva salut es deteriora. L'any 2013, torna a Espanya a causa de la seva delicada salut. Una llarga història d'entrega a Déu i als germans, moltes experiències viscudes al llarg dels 64 anys de vida religiosa i fidelitat al Senyor.

REFLEXIONS

El camí dolorós cap a un mateix

El dimecres que ve comença un període que culminarà en la Pasqua, la celebració central del misteri cristià. Per preparar-nos, la litúrgia de l'Església ens proposa un temps especial, la Quaresma. És un temps per al silenci, la reflexió, la pregària. Som convidats a fer una cosa avui molt necessària; parar el procés sovint massa atrafegat de la nostra vida, retrobar-nos amb nosaltres mateixos i fer-nos conscients de la nostra realitat. Som convidats a fer silenci, a parar el brogit de la nostra vida diària, a callar les nostres acusacions als altres i les excuses de les nostres febleses i indignitats. Som cridats a tornar-nos a fer conscients de la nostra realitat, de la nostra grandesa i de les nostres febleses i limitacions. La cendra és el signe senzill i eloqüent de la feblesa, la senzillesa retrobada i el ridícul de voler-nos enganyar davant dels altres, de nosaltres mateixos i de Déu. Tota aquesta tasca espiritual forma part de la nostra Quaresma cristiana i pot semblar que són actes devocionals propis només dels cristians, però al fons no són sinó experiències necessàries de vida i responsabilitat humana. És la manera cristiana de fer el camí, sovint dolorós, cap a un mateix, que tota persona humana està cridada a fer. L'accent cristià és que aquest retrobament personal obre l'esperit a acollir el missatge de l'amor salvador de Déu que se'ns dona en la mort i la resurrecció de Jesús, que ens allibera de la nostra mesquinesa i ens fa persones.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

► Diumenge, 11 de febrer:

—A les 12 h, confirmacions a la Parròquia Mare de Déu de la Mercè d'Almacelles.

—A les 18.45 h, Rosari de Torxes i Eucaristia a la Catedral. Organitza Hospitalitat de Lourdes.

► Dimecres, 14 de febrer. Dimecres de Cendra. A les 19 h, Via Crucis i Eucaristia a la Catedral.

► Dijous, 15 de febrer. A les 19.30 h, conferència «Cos i art», a càrrec de Ramon Reig. Aula Magna de l'IEI. Organitza IREL.

► Dissabte, 17 de febrer. A les 20 h, Eucaristia i Sopar de la Fam a la Parròquia del Carme.

► Diumenge, 18 de febrer:

—A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.

—A les 17 h, Via Crucis de l'Arxiprestat Seu Vella al Sant Crist de Balaguer.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jm 1,1-11 / Sl 118 / Mc 8,11-13].

■ **St. Feliu de Llobregat:** Santa Eulàlia (patrona de la ciutat de Barcelona), vg. i mr. Sant Gaudenc o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prevere dominicà; beata Humbelina, viuda.

13. ■ Dimarts [Jm 1,12-18 / Sl 93 / Mc 8,14-21]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.

14. ■ Dimecres de Cendra (lit. hores: 4a setm.) [Jl 2,12-18 / Sl 50 /

2C 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (s. IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prevere romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Sants Faustí i Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prevere trinitari.

16. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de sant Domènec,

mr.; beat Simó de Càscia, prevere agustinià.

17. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Sant Aleix de Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM); sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Gn 9,8-15 / Sl 24 / 1Pe 3,18-22 / Mc 1,12-15]. St. Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; St. Eladi (†632), bisbe de Toledo; Sta. Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Joan de Fièsola (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

Diumenge VI de durant l'any (B)

COMENTARI

Busquem allò que convé als altres!

El llibre del Levític rep el nom del seu contingut: lleis sobre el Culte que *el Senyor donà a Moisès des de la Tenda del Trobament* (Lv 1,1s) tot confiant a la tribu de Leví l'ordenament i pràctica del Culte al Temple.

Els cp. 11-16 presenten normes sobre la puresa ritual amb criteris avui impossibles d'entendre. Sobre la base d'una gran veritat (Déu ens vol sants del tot) s'hi posa l'error de «cosificar» la santedat confonent la puresa de cor amb la netedat exterior.

El leprós era apartat de la convivència social i del culte; la incorporació del leprós guarit havia de certificar-la el sacerdot (Lv 13,47s).

Un cristià pot menjar carn sacrificada als ídols? El criteri paulí és clar: *es pot menjar de tot el que es ven al mercat, sense escrúpols de consciència*. Però essent sempre fidels al criteri superior de la caritat: *buscar allò que convé no a mi sinó als altres*. Perquè sempre el bé dels germans passa al davant del dret egoista d'un mateix.

Pel missatge del leprós guarit, cal recordar la mentalitat jueva on la malaltia era vista com a càstig de Déu per una falta comesa (Nm 12,9s).

El primer que Jesús li dona al leprós *tocant-lo amb la mà* és la reincorporació a la Comunitat de germans que *es donen la mà*.

No tothom pot guarir la lepra; però sí pot tothom donar solidàriament la mà al germà. L'Església som els germans que ens donem la mà per ajudar-nos a créixer en santedat; i a la vegada donem la mà a tothom perquè puguin sentir-se fills del mateix Pare Déu.

Un cop curat, Jesús (seguint la normativa de Lv) li mana d'*anar a presentar-se al sacerdot* per poder així ser readmès a la Comunitat.

La recomanació seriosa de no dir res a ningú vol evitar visions triomfalistes d'un messies que amb el seu poder taumatúrgic venci ell tot sol el Maligne defugint qualsevol tipus de Creu.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre del Levític (Lv 13,1-2.45-46)

El Senyor digué a Moisès i a Aharon: «Si algú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin témer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots. Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i han de cridar: "Impur, impur!". Mentre el mal persisteixi són impurs, i han de viure sols, fora del campament».

► Salm responsorial (31)

R. *En vós he trobat el meu recer, vós em guardeu del perill.*

Feliç el qui ha estat absolt de la falta i ha vist sepultat el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, / i dintre seu ja no manté l'engany. R.

M'he decidit a reconèixer la falta, / no us he amagat més el meu pecat. / Tan bon punt m'ho he proposat, Senyor, / m'heu perdonat la culpa comesa. R.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,31-11,1)

Germans, quan mengueu o begueu, o feu alguna altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu.

No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com ho faig jo, que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist.

► Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 1,40-45)

En aquell temps, es presentà a Jesús un leprós, s'agenollà i li digué, suplicant-lo: «Si voleu, em podeu purificar.»

Jesús, compadit, el tocà amb la mà i digué: «Sí que ho vull: queda pur.» A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació el que Moisès havia ordenat i certificar que ja era pur. Però ell, així que se n'anà, començà de proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

► Lectura del libro del Levítico (Lv 13,1-2.45-46)

El Señor dijo a Moisés y Aarón: «Cuando alguno tenga una inflamación, una erupción o una mancha en la piel, y no se le produzca una llaga como de lepra, será llevado ante el sacerdote Aarón, o ante uno de sus hijos sacerdotes. Se trata de un leproso: es impuro. El sacerdote lo declarará impuro de lepra en la cabeza. El enfermo de lepra andará con la ropa rasgada y la cabellera desgreñada, con la barba tapada y gritando: "¡Impuro, impuro!". Mientras le dure la afección, seguirá siendo impuro. Es impuro y vivirá solo y tendrá su morada fuera del campamento».

► Salmo responsorial (31)

R. *Tú eres mi refugio, me rodeas de cantos de liberación.*

Dichoso el que está absuelto de su culpa, a quien le han sepultado su pecado; / dichoso el hombre a quien el Señor no le apunta el delito / y en cuyo espíritu no hay engaño. R.

Había pecado, lo reconocí, / no te encubrí mi delito; / propuse: «confesaré al Señor mi culpa», / y tú perdonaste mi culpa y mi pecado. R.

Alegraos, justos, y gozad con el Señor; / aclamad lo los de corazón sincero. R.

► Lectura de la primera carta de san Pablo a los cristianos de Corinto (1Cor 10,31-11,1)

Hermanos:

Ya comáis, ya bebáis o hagáis lo que hagáis, hacedlo todo para gloria de Dios. No deis motivo de escándalo ni a judíos, ni a griegos, ni a la Iglesia de Dios; como yo, que procuro contentar en todo a todos, no buscando mi propia ventaja, sino la de la mayoría, para que se salven. Sed imitadores míos como yo lo soy de Cristo.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,40-45)

En aquel tiempo, se acercó un leproso a Jesús, suplicándole de rodillas: «Si quieres, puedes limpiarme».

Compadecido, extendió la mano y lo tocó diciendo: «Quiero: queda limpio».

La lepra se le quitó inmediatamente y quedó limpio. Él lo despidió, encargándole severamente: «No se lo digas a nadie; pero para que conste, ve a presentarte al sacerdote y ofrece por tu purificación lo que mandó Moisés, para que les sirva de testimonio». Pero cuando se fue, empezó a pregonar bien alto y a divulgar el hecho, de modo que Jesús ya no podía entrar abiertamente en ningún pueblo; se quedaba fuera, en lugares solitarios; y aun así acudían a él de todas partes.